

Kul, Brænde, Mursten, Staver, Tømmer og deslige — kunne ifølge Sagens Natur ikke være Gjenstand for nogen egentlig Transit-handel men i alt Væsentligt kun for Indførsel til Stadens eget Forbrug og det er hovedsagelig kun til saadanne, at aaben Plads benyttes. Om der end i Kjøbenhavn i Pladsleie betales 4, 8, ja enkeltvis indtil 12 Dre pr. □ Men pr. Maaned, saa kan der dog ifølge indhentede Oplysninger ikke gennemsnitlig af større Havnearealer paaregnes en højere Leie Indtægt end 30 Dre pr. □ Men for hele Aaret; men der klages netop over Høiden af de nu gjældende Leier og knyttes Forventninger til, at Leierne i Frihavnen skulle blive væsentlig billigere, uden hvilket Frihavnen formentlig ikke vil gjøre den attraaede Nytte; hvorledes kan man da, som i Bemærkningerne til Lovforslaget, paaregne en Indtægt af 1 Kr. pr. □ Men gennemsnitlig, hvilken Leies Høide alene vilde gjøre Frihavnsens Nytte illusorisk? Naar „Anlægets Benyttelse kan antages at være udviklet til sin normale (?) Høide“ (Bemrk. Pag. 8) tør man maasse paaregne 30 Dre pr. □ Men aarlig eller 90,000 Kr. af Arealet i Frihavnen og 60,000 Kr. af Arealet udenfor Samme, men det vil sikkert være mange Aar, inden man naaer blot en Trediedel deraf.

Industrielle Anlæg ville end ikke tilnærmelsesvis kunne svare en Leie af 1 Kr. pr. □ Men, dersom de overhovedet kunne bestaa i Frihavnterritoriet, hvorom Intet kan vides, saa længe Ordningen af Toldforholdene ikke kjendes.

Noget Vignende gjælder den forventede Forøgelse i Indtægt ved Bolværkspenge; man paaregner herved en Indtægtsforøgelse af ca. 45 pCt., uagtet Havnsens Bolværksstrækninger ikke ville blive forøgede med Mere end ca. 25 pCt., og uagtet Traffiken med mere voluminøse Varer, saasom Korn, Foderstoffer, Tømmer, Brænde o. s. v., der betale den langt overveiende Del af det ved Bolværkspenge indkommende Beløb, selvfølgelig ikke kan ventes forøget formedelst Fri-

havnens Anlæg. Skulde Frihavnsens Bolværker virkelig blive stærkt benyttede, vil det derfor kun kunne ske paa Bekostning af Traffikformindskelse ved Havnsens øvrige Bolværker, nogen større Forøgelse i Totalsummen af Bolværksindtægten vil da ikke finde Sted.

Al Foranstaaende fremgaar, at man neppe tør haabe en større Indtægt i de første Aar ved de nævnte Indtægtskilder end ca. 70,000 Kr., senere som Maximum ca. 230,000 Kr.

Hvad Statens forøgede Udgift til Toldvæsen og Bevogtning angaar, er der ikke derom meddelt Udvalget saadanne Oplysninger, at man kan have noget fast Udgangspunkt for sin Dom derover; det er kun oplyst, at til Hamborg udsfordres 1,800 (atten Hundrede) Toldembedsmænd, og at Bremens Frihavns Toldbevogtning er anslaaet at skulle koste 170,000 Rigsmark, altsaa rundt 150,000 Kr. I Betragtning af, at Lønninger, Arbejds løn o. s. v. i Reglenerne dyrere her end i Tyskland, tør man neppe vente at slippe med en mindre Sum her end 200,000 Kr.; for ikke at regne for høit, har jeg dog kun anslaaet Halvdelen heraf, altsaa 100,000 Kr.

Hvorvidt nu Frihavnsens Nytte under vore Forhold, med vor Kreditoplagsinstitution, en Nytte, som intetsteds er paavist, men kun vagt antydet, er saa stor, at den er en Udgift af rundt $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig værd, det turde være tvivlsomt, ijaer da Frihavnen efter Alt, hvad der endnu foreligger, væsentligst vil komme Udlændinge til Gode, som i deres Virksomhed paa dansk Territorium ville komme til at nyde en Skattefrihed, som er negtet danske Underaatter. Men naar Regjeringen og Rigsdagens Flertal mene at kunne forsvare en saadan Anvendelse af Statens Midler, saa vil jeg, efter her efter Gvne at have gjort opmærksom paa Sagernes efter min Mening rette Stilling, ikke stemme mod Lovforslaget.

Seg slutter mig ganske til Principet i Flertallets Henstilling om, at den projekterede Sernbane forlænges fra Toldboden til Havne-